

CHUẨN BỊ CHO CUỘC HÀNH TRÌNH (DS 1-12)

Khi cuốn sách mở ra chúng ta thấy con cái Israel đang ở trong sa mạc Sinai. Lễ Luật đã được ban hành, Lều tạm đã được dựng lên, và các tư tế được đặt để phục vụ. Giờ đây TC đang chuẩn bị dân riêng cho nhiệm vụ của nó. Lời giáo huấn của cuốn sách này áp dụng thật tốt cho đời sống Kitô hữu.

Trật tự là lẽ luật đầu tiên của trời. Chúng ta thấy TC đánh số và sắp xếp các bộ lạc (C. 1&2), tuyển chọn và cất đặt nhiệm vụ cho các tư tế và các thầy Levi (C. 3&4). TC là tác giả của trật tự.

Ý tưởng về việc TC đánh số và tụ họp dân chúng quanh Ngài là một ý tưởng rất giá trị trong lòng chúng ta. Ngài ngự trong trại. Mười hai chi tộc canh giữ hòm bia TC. Chi tộc Levi đóng trại chung quanh sân Nhà Tạm, Ô. Môsê và Aaron cùng các tư tế canh phòng lối vào nơi TC ngự.

Cách sắp đặt trại và Nhà Tạm như thế sẽ phải chiếm một diện tích khoảng 12 dặm (19.5 cây số). Quang cảnh của trại lều này giữa sa mạc nhất định sẽ đập vào mắt người ngoài từ xa, với TC bao phủ họ bằng đám mây ban ngày và cột lửa ban đêm (Ds 9:15-23). Ngài là ngọn đèn soi trong đêm và là bóng mát ban ngày. Giày của họ không mòn và trang phục của họ không sờn cũ. Thử tưởng tượng 600 ngàn thanh niên từ 20 tuổi trở lên và khoảng 3 triệu đàn ông đàn bà trẻ nhỏ trong lều trại đó! Nhưng chuyện lớn lao nhất đó là TC ngự giữa dân Người.

Trong Chương một, ông Môsê được lệnh kiểm tra dân số. TC biết tên từng người một (2Tim 2:19; Ph 4:3). Ngay cả từng sợi tóc trên đầu chúng ta cũng đã được đếm rồi. Thật tuyệt vời khi biết TC chăm sóc từng đứa con của Ngài cẩn thận như vậy.

Các Kitô hữu cũng vậy, cũng có cuộc kiểm tra cho sách dân số của Đức Kitô. Họ là gia bảo và Ngài biết tất cả những ai thuộc về Ngài. Một cuốn sổ (danh bạ) đã được viết trước nhan người (Ml 3:14)

Trong chương này chúng ta thấy công bố về phả hệ của người Dothái. Bạn có thể tìm lại phả hệ của linh tông mình với Đức Kitô Phục sinh không? Bạn có biết rõ về phả hệ của mình không (Ga 1:12)

Ở đây có khoảng 3 triệu người trong hoang mạc, không một đám cỏ, không một giọt nước, không một dấu hiệu có thể sống được nào cả. Họ lấy gì mà ăn? Có Chúa ở đó! Làm sao họ kiếm đường đi giữa một sa mạc hoang vu không lối đi? Có Chúa ở với họ!

Sự hiện diện của TC cung cấp hết mọi sự cho họ! Thật vậy sao? Có phải 3 triệu người đó được nuôi bằng không khí ư? Ai coi kho lương thực? Hành lý ở nơi đâu? Ai cung cấp quần áo? V..v... TC có ở đó! Trong bài toán đức tin Thiên Chúa là con số duy nhất đáng tin cậy.

Không một ai trước đây đã tạo một đường mòn cho con cái Israel đi. Không có một dấu chân, không có một cột mốc. Đời sống Kitô hữu của chúng ta ngày nay cũng giống vậy. Chúng ta đi qua một sa mạc không bóng người – sa mạc luân lý. Không có đường mòn. Chúng ta không biết đi đâu chỉ trừ một câu ngắn trên miệng Chúa, Ta là

Đường (Ga 14:6). Ngài sẽ dẫn chúng ta đi từng bước một. Sẽ không thể nghi ngờ gì cả, vì Ngài nói, Ai theo Ta sẽ không phải đi trong bóng tối (Ga 8:12).

TC ban cho con cái Ngài bóng mây dẫn đường ban ngày và cột lửa chỉ đường ban đêm. Thật thú vị khi thấy cách mà họ được hướng dẫn từng bước mỗi lúc. Họ không biết khi nào sẽ đi và khi nào dừng lại, nhưng Hòm Bia Giao Ước (biểu tượng của sự hiện diện của Chúa) đi trước họ, cột mây luôn luôn dẫn đầu (Ds 10:33)

Tội lỗi đã lên vào trong đời sống lều trại được tổ chức chặt chẽ đó. Người ta bắt đầu thàm thì chống lại TC. TC đã gửi lửa trừng phạt họ (Ds 11:1-3). Rồi họ chỉ trích về thức ăn (11:4) vì nó nhàm chán. Họ thèm hành tội Aicập và thèm ăn cá. Vì thế Chúa gửi chim cút cho họ trong 30 ngày. Họ tham lam quá nên “Thịt còn đang ở giữa hai hàm răng, chưa kịp nhai thì cơn thịnh nộ của Đức Chúa đã bùng lên trút xuống dân và Đức Chúa đã đánh phạt dân dữ dội” (Ds 11:33). Nhiều người bị dịch bệnh và chết.

Rồi chúng ta đọc thấy tội của ông Aaron, vị thượng tế, và Mirriam, em gái của Môsê. TC đã chọn Môsê làm thủ lãnh của dân riêng và Aaron và Miriam là những phụ tá cho Môsê. Lòng ghen ghét lên vào lòng họ. Họ muốn được danh dự cao hơn nữa. Nên Miriam bị hình phạt nặng nề. Bà bị mắc bệnh phong trong 7 ngày (Ds 12:1-16).

TC đã mời những dân chung quanh qua vị đại diện Ngài để họ cùng đi với đoàn dân về Đất hứa: “Mời cha đi với chúng tôi, chúng tôi sẽ trọng đãi cha, vì Đức Chúa đã hứa ban phúc lộc cho Israel”. (Ds 10:29). Chúng ta có thể nói câu này về chính chúng ta hay không?

Hòm Bia Giao Ước là Lời Chúa đang ở giữa chúng ta.

Tiếng kèn Trumpet là tiếng nhân chứng của vị tiên tri.

Cột lửa và cột mây là sự an ủi và hướng dẫn của Chúa Thánh Thần.

Nhà Tạm và các nghi lễ của nó tạo nên phụng vụ của cung thánh.

Đức Kitô Vị “Tông Đồ và Thượng Tế” của đức tin chúng ta ban cho tất cả những điều trên ý nghĩa đích thực.

Chúng ta là con người nên có nhiều lầm lỗi và dễ làm đường lạc lối. Chúa ban cho chúng ta sự trợ giúp và hướng dẫn từ trời để tránh lầm lỗi và lạc đường. Ai trong chúng ta mà không cần những trợ giúp và hướng dẫn này? Ai trong chúng ta có thể tiến bộ mà không cần đến chúng? Hãy mời người khác nhập bọn với chúng ta và cùng đi với chúng ta. Chúng ta nên cầm tay họ và mời họ cùng đi với chúng ta.